

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 21 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1 aprila 1938.

PATENTNI SPIS BR. 9810

Lignes Télégraphiques et Téléphoniques S. A., París, Francuska.

Uredjaji za usporenje.

Prijava od 6 novembra 1931.

Važi od 1 avgusta 1932.

Traženo pravo prvenstva od 18 decembra 1930 (Francuska).

Upravljanje izvesnih organa u sistemima za transmisiju se izvodi katkada pomoću govornih struja; u ovom slučaju je obično potrebno da se uspori transmisija govornih struja, da bi se omogućilo prethodno funkcionisanje upravljenih organa.

Uredjaji za usporenje, koji se obično upotrebljuju, obrazovani su iz veštačkih linija sastavljenih iz samoindukcionih kalema na red i paralelno uključenih kondenzatora. Da bi se postiglo primetno usporenje, prinudeni smo da udružujemo veliki broj ćelija, tako, da su uredjaji za usporenje, koji su ovako sastavljeni, veoma skupi. Ova nezgoda biva izbegnuta ovim prohalaškom. Predmet ovog pronalaska jeste novi tip ćelije, koji dopušta dobijanje usporenja mnogo većeg no sa ćelijama koje su do sada upotrebljavane. Ovaj pronalazak pruža osim toga korist, da je usporenje, za široku frekventnu traku nezavisno od frekven-
ce struje.

Ćelije koje su upotrebljene u cilju koji sebi stavlja pronalazak, pretstavljene su u sl. 1, 2 i 3. Ćelija iz sl. 1 se sastoji iz ćelije $\frac{C}{2}$ u vidu rešetke i iz dva kondenzatora $\frac{C}{2}$, koji su pretstavljeni u paralelnom priključenju na krajevima. Samoindukcija je korisno obrazovana, po načinu Pupinovog kalema, iz dva namotaja koji su postavljeni na jednom jezgru. U sl. 2 je ćelija u vidu rešetke iz prethodnog primera zamenjena ćeljom u obliku slova T. Podesnim rasporedom oba namotaja kondenzatori koji su postavljeni u diagonalnim ograncima mogu

biti zamenjeni potpuno ili delimično kapacitetom koji je jednolik raspodeljen na oba namotaja; ova ćelija je šematski pretstavljena slikom 3.

Obična veštačka linija se sastoji iz takih ćelija kao u sl. 4. Kružna frekvencija, koja odgovara graničnoj frekvenci ove ćelije jeste:

$$\omega_c = \frac{2}{\sqrt{LC}}$$

i fazna konstanta je data odnosom

$$\sin \frac{a}{2} = \frac{\omega}{\omega_c}$$

S druge strane se zna da je trajanje prostriranja dato pomoću:

$$t = \frac{da}{d\omega}$$

dakle stavljajući

$$\frac{\omega}{\omega_c} = \frac{2\pi f}{\omega_c} = \eta$$
$$t = \frac{da}{d\omega} = \frac{2}{\omega_c} \cdot \frac{1}{\sqrt{1-\eta^2}} \dots \dots \dots (1)$$

Kriva iz sl. 5 pokazuje promenu t u funkciji od η . Vidi se na ovoj krivoj da je za frekvenciju f_1 , koja odgovara η_1 , usporenje:

$$t = \frac{2}{\omega_c} \frac{1}{\sqrt{1-\eta_1^2}}$$

Ali se trajanje prolaznih pojava sistema transmisije koje može biti sračunato po obrascu

$$\left(\frac{da}{d\omega} \right) = \left(\frac{da}{d\omega} \right)_{\text{minimum}}$$

povećalo za količinu:

$$a_c = \frac{2}{\omega c} \left(\frac{1}{\sqrt{1 - \eta^2}} - 1 \right)$$

Ako imamo N sličnih celija, trajanje prolaznih pojava će se povećati za $N\tau$.

Ovaj efekat može biti štetan, jer se obično trudi da se u sistemima transmisije ograniči koliko je moguće trajanje prolaznih pojava.

Ovo štetno dejstvo se može umanjiti samo biranjem za ωc jedne više vrednosti, što umanjuje η . Ali se istovremeno umanjuje vrednost ϵ^2 . Dakle ovo će nas navesti da uvećamo broj celija N da bi sačuvali istu vrednost usporenenja.

U sledećem će se pokazati da sa celijama, koje čine predmet pronaleta, promena usporenenja sa frekvencijom biva učinjena takvom, da se može potpuno zanemariti za široku traku frekvence; trajanje prolaznih pojava je dakle uvećano samo za količinu koja se može zanemariti. Osim toga konstantna vrednost usporenenja za predlagane celije je znatno veća od minimalne vrednosti usporenenja običnih celija iste frekvence razdvajanja.

Fazna konstanta celije iz sl. 1 je data jednačinom:

$$a = \arccos \left(1 - \frac{1}{2} \cdot \frac{\omega^2 L}{1 + \frac{K L \omega^2}{4}} \right)$$

ili:

$$\sin \frac{a}{2} = \frac{1}{2} \frac{\sqrt{L(K+C)}}{\sqrt{\frac{\omega^2}{4} + \frac{K L \omega^2}{4}}} \quad \dots \dots (2)$$

Iz ove jednačine izlazi da kružna frekvencija koja odgovara celijinoj graničnoj frekvenci jeste:

$$\omega_c = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{LC}{1 + \frac{C}{\epsilon^2}}} = \frac{\omega}{\epsilon}$$

kao za celiju iz sl. 1.

Ako se stavi:

$$(1) \quad K + C = \frac{C}{\epsilon^2} \frac{1}{1 + \frac{C}{\epsilon^2}} \cdot C \frac{1}{\epsilon^2} = \frac{C}{\epsilon^2} = \frac{ab}{\omega h}$$

$$(2) \quad \omega_c = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{LC}{1 + \frac{C}{\epsilon^2}}} = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{L}{\epsilon^2}} \frac{\sqrt{C}}{1 + \frac{C}{\epsilon^2}}$$

Ali se tajefanje prolaznih pojava sistema opisuje pošte piti stranušto bo

trajanje prostiranja se dobiva pomoću

$$t = \frac{da}{d\omega} = \frac{2}{\omega} \cdot \frac{1}{\sqrt{1 - \eta^2}} \cdot \frac{\epsilon}{\epsilon^2 + \eta^2 (1 - \epsilon^2)}$$

Na sl. 6 pretstavljene su promene od t u funkciji od η za vše vrednosti od ϵ . Vidi se da za ϵ^2 blizu 0.6, što odgovara sa

$$K = \frac{2}{3} C$$

trajanje prostiranja se menja vrlo malo sa frekvencijom za široku traku frekvenci, usled čega i veoma malo povećanje trajanja prolaznih pojava. Osim toga konstantna vrednost usporenenja je znatno uvećana odnosom prema minimalnoj vrednosti krive $\epsilon^2 = 1$ koja odgovara $K = 0$, t. j. u slučaju veštačkih običnih linija koje su gore posmatrane sa istom frekvencijom razdvajanja. Za $\epsilon^2 = 0.6$ uvećanje je približno 30%. Da bi se dobio određeno usporenje, ne uvećavajući trajanje prolaznih pojava za suviše veliku količinu, imaće se dakle, upotrebljujući predlagane celije, potreba za mnogo manje celije no u slučaju gde se veštačka linijska obrazuje iz običnih celija.

S druge strane, pošto ove nove celije imaju samo jednu induktanciju, kao obične celije, njihova cena neće biti osetno veća.

Patentni zahtevi:

1. Uredaji za usporenje koji se sastoje iz celija i u kojima je usporenje za široku frekventnu traku nezavisno od frekvencije struje tako, da je uvećanje trajanja prolaznih pojava veoma malo, naznačeni time, što se sklop celija sastoji iz celije u vidu rešetke čiji krajevi imaju paralelno uključen kapacitet $\frac{C}{2}$ a svaka diagonala sadrži

svaka po jedan kondenzator $\frac{K}{2}$ i što poduzni ogranci sadrže samoindukcioni kalem koji korisno može biti obrazovan, po načinu Pupinovog kalemata, pomoću dva namotaja na jednom jezgru.

2. Uredaji za usporenje po zahtevu 1, naznačeni time, što celija u vidu rešetke može biti zamjenjena celijom u obliku slova T.

3. Uredaji za usporenje po zahtevu 1—2, naznačeni time, što se kondenzatori $\frac{K}{2}$ mogu potpuno ili delimično zamjeniti kapacitetom, koji je jednolik raspodeljen između oba namotaja, koji su podešeno raspoređeni.

Fig. 1

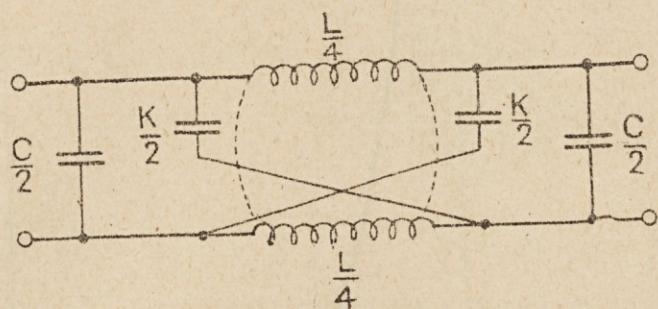

Fig. 2

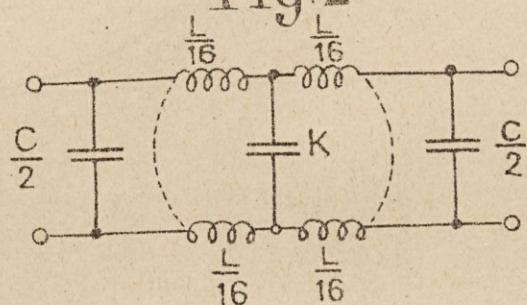

Fig. 3

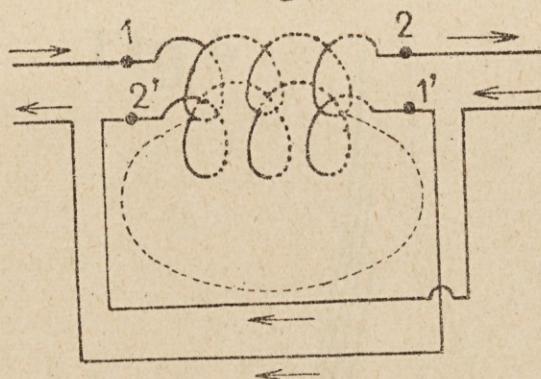

Fig. 4

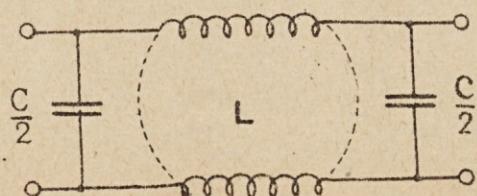

Fig. 5

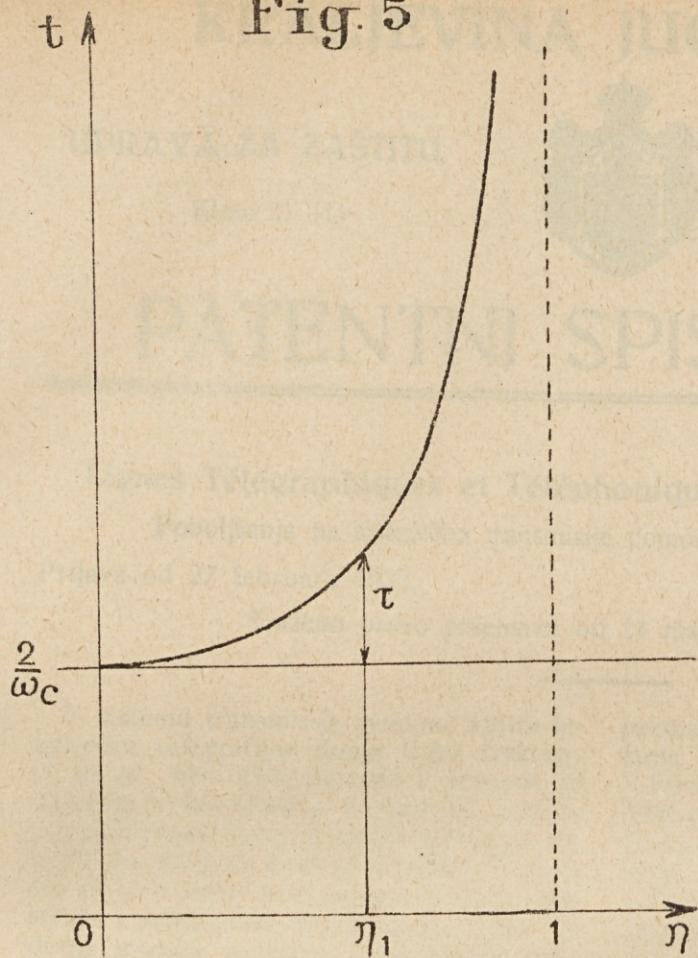

Fig. 6

